

ΠτΔ – Μητσοτάκης: Συστημική «αλληλεγγύη» ή φιλανθρωπία και άλλοθι των απάνθρωπων πολιτικών τους;

Του Αλέξανδρου Τσεκούρα

Η κάθε άλλο παρά συμβατική κίνηση της Προέδρου της Δημοκρατίας Κατερίνας Σακελλαροπούλου να συμμετέχει σε δράση αλληλεγγύης της κοινωνικής κουζίνας «ο Άλλος άνθρωπος», μοιράζοντας φαγητό σε άπορους, απασχόλησε το σύνολο του Τύπου και άνοιξε μεγάλη συζήτηση στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Η ΠτΔ ενώ κάλλιστα θα μπορούσε να αρκεστεί σε ένα τυπικό Χριστουγεννιάτικο τηλεοπτικό/ιντερνετικό μήνυμα περί αγάπης και λοιπών τετριμμένων, βγήκε η ίδια στο δρόμο να δηλώσει αλληλεγγύη. Πόσο γνήσια όμως είναι η «αλληλεγγύη» του συστήματος και των εκπροσώπων του;

Κατ' αρχήν, η θέση της Προεδρίας της «Δημοκρατίας» συμβολίζει την εθνική ενότητα. Για την ανάδειξη του/της τύποις αρχηγού του κράτους χρειάζεται πλειοψηφία 2/3 στη βουλή άρα πρακτικά η συναίνεση των δύο πρώτων κομμάτων. Τα δε νομοθετήματα που παράγει αυτό το αξίωμα, τα Προεδρικά Διατάγματα, απαιτούν την υπογραφή του αρμόδιου υπουργού για να έχουν ισχύ, δηλαδή τη συναίνεση της κυβέρνησης. Η ίδια η Κ.Σ. έχει το προφίλ της διαφορετικής από τους προκατόχους της. Η πρώτη γυναίκα ΠτΔ στην ιστορία της χώρας, επιλέγει να μένει στο σπίτι της στο κέντρο της Αθήνας και όχι το προεδρικό μέγαρο και να αναρτά στους λογαριασμούς της στα ΜΚΔ μηνύματα για τους πρόσφυγες, ή την LGBTQi κοινότητα, πράγμα πρωτοφανές για ΠτΔ. Δεν ήταν επίσης ποτέ (ανοιχτά τουλάχιστον) κομματικό στέλεχος αλλά πρώην πρόεδρος του ΣτΕ, του ανώτατου συνταγματικού δικαστηρίου που μάλλον τυχαία θέση δεν είναι. Κατά τη διάρκεια εκείνης της θητείας της η Κ.Σ. συνέβαλλε στην καταπάτηση του Συντάγματος

με τη «συνταγματικότητα» του 1^{ου} μνημονίου, τη «συνταγματικότητα» των περικοπών συντάξεων κλπ, υπηρετώντας κορυφαίες επιλογές του συστήματος.

Ως εκ τούτου, η συγκεκριμένη ΠτΔ συμβολίζει το ανθρώπινο πρόσωπο του συστήματος, σε αντιδιαστολή με τον «αποφασιστικό», «σκληρό» Μητσοτάκη. Ο τελευταίος επιχείρησε να κάνει με τη σειρά του το ίδιο στο Κερατσίνι, αναμενόμενα χωρίς τον ίδιο αντίκτυπο με την Κ.Σ., όντας η αιχμή του δόρατος της αντιλαϊκής πολιτικής. Έτσι, ο ντόπιος αστισμός έχει ανάγκη από έναν «ενάρετο» και «καλό» κατά τα χριστιανικά πρότυπα, άρχοντα που θα διασκεδάζει τις εντυπώσεις. Έναν άρχοντα που θα καλλιεργεί αυταπάτες περί δίκαιου και φιλόανθρωπου Ελληνικού κράτους που εκτός από την πυγμή των νόμων της οικονομίας έχει και την «αλληλέγγυα» και «κοινωνική» πλευρά του και ότι «νοιάζεται» για τον κόσμο που το ίδιο συντρίβει. Δεν είδαμε βέβαια από την ΠτΔ κάποια δήλωση –έστω- στήριξης των υγειονομικών, μια κουβέντα για το αίσχος του στρατοπέδου συγκέντρωσης στο Καρα Τεπέ, ή κάποια αντίρρηση στο τυφλό, ταξικό, μπατσοκρατικό λοκντάουν.

Οι δημοσιεύσεις των μέσων που πρόσκεινται στον ΣΥΡΙΖΑ, δεν αποτελούν έκπληξη, μια και το πρώην Αριστερό κόμμα έχει επιλέξει να είναι με την εθνική συναίνεση και τη μεριά των καταπιεστών. Οι εκατοντάδες δημοσιεύσεις στα ΜΚΔ από απλούς αριστερούς ανθρώπους όμως είναι σημαντική και αρνητική εξέλιξη. Οφείλει ο λαός να λέει μπράβο στους δυνάστες του όταν κάνουν τα ελάχιστα και μάλιστα τα αυτονόητα; Ή μήπως το δικαίωμα στην τροφή, το νερό, τη στέγη, την υγεία και τη μόρφωση είναι πολυτέλειες που δεν είναι για όλους; Αντίστοιχο παράδειγμα «τα μπράβο» που απέσπασε μεγάλος όμιλος σούπερ μάρκετ από δημοσιογράφους αλλά και απλούς εργαζόμενους, επειδή έδινε τα αυτονόητα στους εργαζομένους του και δεν καταστρατήγησε την Κυριακάτικη αργία. Οι «γαλαντόμοι» άρχοντες μας μοιράζοντας ψίχουλα στην «πλέμπα», θέλουν να εμπεδώσουν ως νέα πραγματικότητα, το ότι είναι φυσιολογικό να υπάρχουν «άριστοι» και «πληβείοι» μια και πραγματοποιούν μια ιδεολογική

επίθεση στον κόσμο της δουλειάς. Να γίνει συνείδηση στο κόσμο, όπως άλλωστε έχουν πει δημόσια στελέχη της κυβέρνησης με πρώτο τον πρωθυπουργό, ότι είναι στη φύση του ανθρώπου να υπάρχουν καταπιεστές και καταπιεσμένοι.

Η φιλανθρωπία του συστήματος όχι μόνο δεν είναι λύση για τον κόσμο μας, αλλά άλλοθι για τη συνέχιση της ταξικής και απάνθρωπης πολιτικής τους. Εκτός του ότι εξυπηρετεί το πλασάρισμα ενός ανθρώπινου προφίλ, πολλές φορές σημαίνει και άμεσο οικονομικό όφελος, μέσω φοροαπαλλαγών, αν μιλάμε για «δωρεές» ομίλων ή προσώπων. Απέναντι σε αυτό σαν συλλογικότητες του κινήματος και σαν αγωνιζόμενα άτομα θα πρέπει να θυμόμαστε ότι η μόνη γνήσια αλληλεγγύη είναι η ταξική και ότι όπως απέδειξε και η κρίση της πανδημίας μόνο ο λαός σώζει το λαό!